



ÉLJEN A
CSALÁD!

Christine Sagnier és Caroline Hesnard



5

Baba- kalamajka





ÉLJEN A
CSALÁD!



5

Baba- kalamajka

Émilie Beaumont
ötlete
alapján írta:
Christine Sagnier

Rajzolta:
Caroline Hesnard

Könyvmolyképző Kiadó

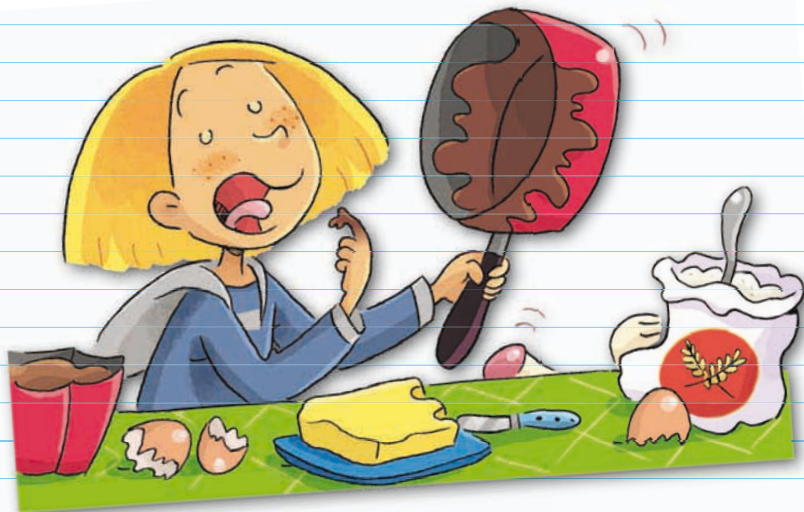




Bella, a kishúgom, anya születésnapját választotta arra, hogy megszülessen. Azt hinné az ember, hogy direkt csinálta! Egész délelőtt az ünnepre készültem. Először rózsaszín papírból kivágtam egy hatalmas szívet, aztán írtam rá egy gyönyörű verset. Majd Pierre segítségével felfújtam vagy tizenöt lufit. Azokat nem is számolom, amik menet közben szétdurantak. Krokett minden egyes „pukk!”-nál a ház másik végébe iszkolt és elbújt.



De ezzel még távolról sem voltam készen. Sütnöm kellett egy különleges Lola-féle tortát: egy tejszínhabbal borított csokihegyet. Egy konyhaművészeti remek... amihez persze szükség volt anyja segítségére. A tojásfehérje habbá verése nem okozott gondot. Ám hozzákeverni a csokit és az olvasztott vajat, az bizony keményebb dió. És hogy a lisztet úgy adjuk hozzá, hogy ne csomósodjon össze, az már egyenesen szakértelmet igényel. A lábas aljának kinyalogatásához



viszont remekül értek. Különösen, ha Tom nem tépi ki az edényt a kezemből. De Tom most éppen osztálykiránduláson volt Angliában, úgyhogy nem kellett senkivel osztoznom rajta.

Éppen élvezettel nyalogattam az ujjamat, amikor anya olyan élesen felkiáltott, hogy ijedtemben ugrottam egyet, és elejtettem az edényt. Leesett a földre, pont Krokett orra elé. Azonnal rávetette magát, és rózsaszín nyelvével mindent eltünttetett.

Csúnya, rossz Krokett, felfaltad a csokitat! Már emeltem a lábam, hogy móresre tanítsam a kis tolvajt, de anya másodszor is feljajdult. Rögtön félbehagytam a mozdulatot, és morogva felszedtem a lábast. Ezután anya már folyamatosan nyögdécselt. Jajgatott, miközben becsúsztotta a tepsit a sütőbe, jajgatott, amikor a piszkos edényeket betette a mosogatóba. És akkor is, amikor leült az asztalhoz, hogy kiválogassa a születésnap gyertyákat.





Ajjaj, hogy nyögdécselt! Aztán hirtelen felpattant.

- Anya! - kiáltottam rémülten. - Bepisiltél a nadrágodba!

Idegesen felnevetett.

- Nem, kicsim. Ez csak annak a jele, hogy a baba nemsokára megérkezik.

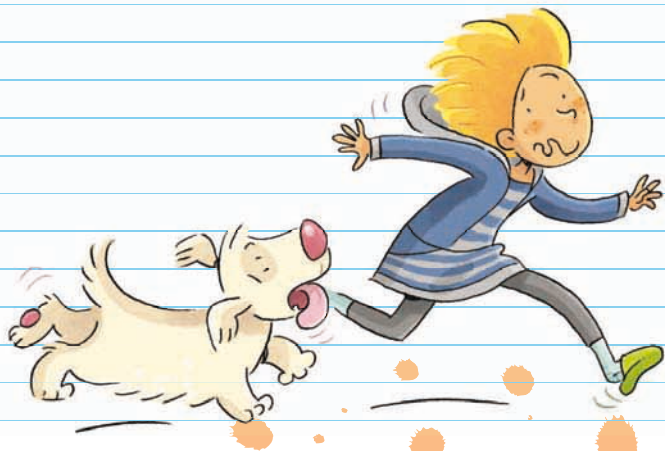
- Azt mondtad, még két hetet várni kell, hogy jöjjön!

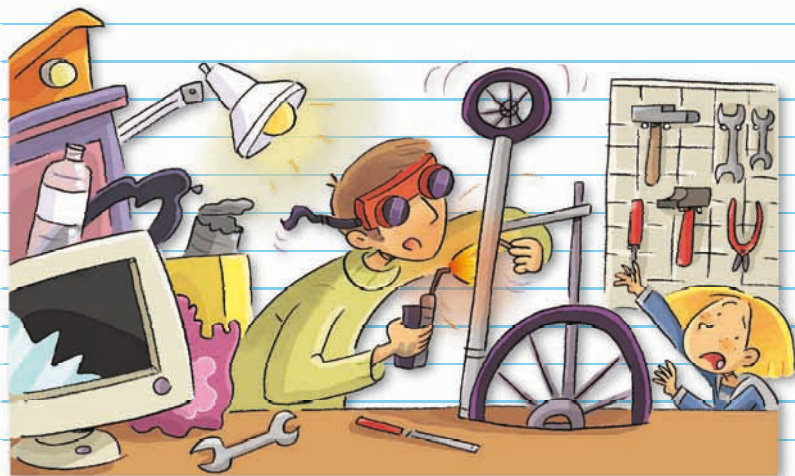
- Igen, de a kisbabák nem úgy működnek, mint az órák! Vannak, akik pár nappal később érkeznek, mint várható, mások pedig néhány nappal korábban. Keresd meg Pierre-t, és mondd meg neki, hogy jöjjön azonnal.

- De...

- Gyerünk, nyomás!

Lerohantam a pincébe, ahol a „műapum” barkácsolt. Pierre igazi ezermester. Ahogy a bátyám mondja, egy öreg, rozsdás bicikliből képes hiperszuper masinát varázsolni. Csak az a baj, hogy nem engedi,





hogy bármit is kidobjunk. Így aztán a műhelye inkább egy óriási kukára hasonlít, mintsem Ali baba barlangjára...

- Pierre! - ordítottam, szélesre tárva az ajtót. - Anya azt szeretné, ha felmennél.

- Egy pillanat! - válaszolta Pierre anélkül, hogy letette volna a szerszámait. - Mondd meg neki, hogy máris megyek.

- Nem, nem, most rögtön gyere! Anya szivároog.

- Miket beszélsz összevissza? - dörögte Pierre, otthagya a munkapadot.

Egy perccel később berontottunk a konyhába. A sütő duruzsolt, de anya eltűnt. Pierre jó hangosan szólongatta. Mivel nem válaszolt, Pierre még hangosabban kiáltozott, Krokett pedig csaholni kezdett. Ekkor megjelent anya a küszöbön, bőrönddel a kezében.

- Indulnunk kell - közölte, és belebújt a kabátjába.

